

Ændringer til Årsregnskabsloven

(opdateret efter vedtagelse december 2018)
16. januar 2019

Audit & Assurance

Ændringer til årsregnskabsloven

Folketinget har den 20. december 2018 vedtaget lov om ændring af årsregnskabsloven. Ændringsloven, som ikke er ændret i forhold til lovforslaget, indeholder en række ændringer til årsregnskabsloven, som har til formål at sikre en korrekt og hensigtsmæssig implementering af EU's regnskabsdirektiv i årsregnskabsloven. Endvidere sikres ved lovændringen, at de nye internationale regnskabsstandarder, IFRS 9 *Financial Instruments*, IFRS 15 *Revenue from Contracts with Customers* og IFRS 16 *Leases* kan anvendes til at udfylde lovens rammer – IFRS 9 dog alene i det omfang, standarden ikke er i konflikt med lovens ordlyd.

Ændringerne til årsregnskabsloven træder i kraft med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere. Der er mulighed for at anvende ændringerne for regnskabsår, der slutter den 31. december 2018 eller senere, hvis anvendelsen sker systematisk og konsekvent. For kalenderårsrapporter kan ændringerne således anvendes i 2018 årsrapporten, og de skal anvendes senest i 2020 årsrapporten.

I bilag 1 er ændringerne til loven opsummeret i et skema med angivelse af, hvilke regnskabsklasser ændringerne vedrører. Ændringerne er nærmere beskrevet i det følgende. Hvis ændringerne ikke gælder for alle regnskabsklasser, er de relevante regnskabsklasser angivet i overskriften.

Dette nyhedsbrev er udarbejdet af *AuditBusinessSolutions*, Deloitte's faggruppe for revisions- og regnskabsforhold.

Har du spørgsmål eller kommentarer til nyhedsbrevet, er du velkommen til at kontakte din daglige revisor eller Deloitte's *AuditBusinessSolutions* på tlf. 26 79 37 18.

Redaktionen af nyhedsbrevet er afsluttet den 16. januar 2019.

Januar 2019

Ansvar for indhold

Selvom der er gjort en stor indsats for at sikre, at oplysningerne i nyhedsbrevet er korrekte, fralægger Deloitte sig ethvert ansvar for eventuelle indholdsmæssige og faktuelle fejl. Enhver brug af oplysningerne i nyhedsbrevet sker på eget ansvar og risiko, og Deloitte påtager sig intet ansvar for hverken direkte eller indirekte tab som følge af dispositioner truffet på grundlag af oplysningerne i nyhedsbrevet.

Indholdsfortegnelse

1.	Anvendelse af IFRS 9, IFRS 15 og IFRS 16 til fortolkning af loven	1
1.1.	IFRS 9 <i>Financial Instruments</i>	1
1.2.	IFRS 15 <i>Revenue from Contracts with Customers</i>	2
1.3.	IFRS 16 <i>Leasing</i>	2
1.4.	Overgangsbestemmelser ved ændring af anvendt regnskabspraksis	2
2.	Andre ændringer	3
2.1.	Generelle regler	3
2.1.1.	Systematisk og konsekvent førtidsimplementering	3
2.1.2.	Grundlæggende krav - forsigtighed og neutralitet	3
2.1.3.	Opdeling af anvendt regnskabspraksis	3
2.1.4.	Dagsværdi – måling ud fra lignende aktiver eller forpligtelser	4
2.1.5.	Regnskabsmæssig sikring af fremtidige pengestrømme	4
2.1.6.	Regnskabsmæssig sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser	5
2.2.	Ledelsesberetning	5
2.2.1.	Kravet om at beskrive særlige risici ophæves (C-D)	5
2.2.2.	Nyt krav om at beskrive finansielle risici (C-D)	6
2.2.3.	Oplysningskrav om ikke-finansielle forhold ophæves (C (stor)-D)	6
2.2.4.	Redegørelse for miljøforhold kan fremover gives som del af CSR redegørelsen (C-D)	6
2.2.5.	Redegørelse for samfundsansvar (C (stor)-D)	6
2.2.6.	Redegørelse for det underrepræsenterede køn (C(stor)-D)	8
2.2.7.	Nyt krav om at redegøre for mangfoldighed (C (stor)-D)	10
2.2.8.	Koncernens ledelsesberetning (C (stor) - D)	11
2.3.	Aktiver	11
2.3.1.	Ny aktivkategori "kapitalinteresser" samt tilpasning af definitionen på associerede virksomheder	11
2.3.2.	Undlade eliminering af interne avancer ved indregning af kapitalandele til indre værdi	14
2.3.3.	Valutaomregning af nettoinvesteringer i udenlandske enheder	14
2.4.	Egenkapital	15
2.4.1.	Ny dagsværdireserve under egenkapitalen	15
2.4.2.	Præsentation af ikke-indbetalt virksomhedskapital	16
2.5.	Oplysninger	17
2.5.1.	Mikrovirksomheder – beskrivelse af skattemæssig effekt af opskrivninger	17
2.5.2.	Oplysninger om dagsværdimålinger	17
2.5.3.	Egenkapitalopgørelse kan ikke længere medtages i noterne (klasse B)	18
2.5.4.	Aktiverede renter	18
2.5.5.	Anlægsnote (C og D)	18
2.5.6.	Nærtstående parter i koncernregnskabet (C og D)	19
2.5.7.	Oplysninger om kapitalandele i koncernregnskabet	19
2.6.	Koncernregnskab	19
2.6.1.	Lempelser - koncernregnskabspligt	19
2.6.2.	Udeholdelse af fællesledede virksomheder	20
2.6.3.	Undtagelse fra kravet om samme regnskabspraksis i alle koncernvirksomheder	21
2.7.	Virksomhedssammenslutninger – præcisering vedrørende sammenlægningsmetoden	21
2.8.	Revision og offentliggørelse af årsrapporter	22
2.8.1.	Fravalg af revision samt udvidet gennemgang (B)	22
2.8.2.	Filial – indsendelse af overliggende moders koncernregnskab	22
Bilag 1	De væsentligste ændringer i et overblik	23

1. Anvendelse af IFRS 9, IFRS 15 og IFRS 16 til fortolkning af loven

Virksomheder, der aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, kan fremover anvende IFRS 15 og IFRS 16 ved fortolkning af årsregnskabsloven. Virksomhederne vil endvidere på visse områder kunne anvende IFRS 9 til fortolkning af loven. Der er tale om en mulighed og ikke en pligt til at anvende de omtalte standarder til fortolkning af loven.

Af lovbemærkningerne fremgår, at en virksomhed, der vælger at anvende IFRS 16, også skal anvende IFRS 15, da anvendelse af IFRS 16 forudsætter anvendelse af IFRS 15. En virksomhed vil derimod kunne anvende IFRS 15 uden at anvende IFRS 16. Ligeledes vil en virksomhed kunne anvendes IFRS 15, men vente med at anvende IFRS 16 til et senere år.

Kravet om at anvende IFRS 15, hvis IFRS 16 anvendes, er et krav, der fremgår af overgangsbestemmelserne i IFRS. Det har eksempelvis betydning, hvis virksomheden indgår sale- and leaseback transaktioner.

Muligheden for at anvende de nye IFRS'er og de særlige overgangsbestemmelser heri (se nedenfor), har særligt betydning for dattervirksomheder af modervirksomheder, der aflægger årsrapport efter IFRS. Disse dattervirksomheder kan undgå indregnings- og målingsforskelle mellem koncernrapporteringen til moderselskabet og deres egen årsrapport.

For en nærmere beskrivelse af hovedpunkterne i IFRS 9, IFRS 15 og IFRS 16 henvises til Deloittes publikation, [IFRS - Introduktion til de internationale regnskabsstandarder](#), som udkom i femte udgave i december 2018.

1.1. IFRS 9 *Financial Instruments*

Direktivet og ÅRL er bygget op omkring den tidligere standard for finansielle instrumenter, IAS 39. IFRS 9 kan derfor kun anvendes til at udfylde rammerne i loven i den udstrækning, der ikke opstår konflikt med lovens ordlyd.

I lovbemærkningerne er omtalt to områder, hvor der kan være forskel på, om en virksomhed vælger at anvende enten IFRS 9 eller IAS 39 til at udfylde lovens rammer:

- Det ene område er i forhold til, hvornår der skal indregnes et tab på udlån. IFRS 9 tager i højere grad hensyn til forsigtighedsprincippet, idet der efter "*expected loss*"-modellen i IFRS 9 skal indregnes et forventet tab allerede ved lånets (eller tilgodehavendets) etablering, mens der efter IAS 39 først skal indregnes et tab, når der er objektive indikationer på, at debitor ikke kan overholde sine betalingsforpligtelser.
- Det andet område vedrører en ny bestemmelse i loven (§ 37a) om muligheden for at sikre ikke-finansielle aktiver (fx et varelager) og ikke-finansielle forpligtelser. Reglerne om regnskabsmæssig sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser er lempet i IFRS 9 i forhold til IAS 39.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at valg af IFRS 9 til at udfylde lovens rammer vil være et valg af regnskabspraksis. Det indebærer jf. lovbemærkningerne, at valget skal være systematisk og konsekvent og omfatte alle de områder, hvor valg af IFRS 9 efter lovens ordlyd er mulig. Det betyder, at hvis fortolkning efter IFRS 9 vælges for fx regnskabsmæssig sikring, så skal IFRS 9 også anvendes for indregning af tab på tilgodehavender. Da den anvendte regnskabspraksis for indregning af tab på udlån og tilgodeha-

vender samt regnskabsmæssig sikring kan have væsentlig betydning for årsrapporten, er det vigtigt at beskrivelsen heraf i anvendt regnskabspraksis tilpasses den konkrete virksomheds forhold.

1.2. IFRS 15 Revenue from Contracts with Customers

Der er vedtaget en enkelt tilpasning til lovens bestemmelse om anvendelse af produktionsmetoden (ÅRL § 83b), som er et krav for virksomheder i regnskabsklasse C og D. Tilpasningen betyder jf. lovbemærkningerne, at virksomhederne kan vælge at anvende IFRS 15 til fortolkning af lovens rammebestemmelser. Alternativt vil de tidligere standarder IAS 11 og IAS 18 stadig kunne bruges til at udfylde lovens rammer. Da den anvendte regnskabspraksis for indregning af omsætning har væsentlig betydning for årsrapporten, er det ligeledes her vigtigt, at beskrivelsen i anvendt regnskabspraksis tilpasses den konkrete virksomheds forhold.

1.3. IFRS 16 Leasing

Der er også vedtaget enkelte ændringer til ÅRL §§ 33 og 83a om indregning af leasede aktiver. Ændringerne betyder, at den nye leasingstandard (IFRS 16), hvorefter alle leasingaktiver med undtagelse af aktiver med lav værdi og kortfristede leasingkontrakter indregnes i balancen, kan anvendes til at udfylde lovens rammer. Alternativt kan virksomhederne fortsat vælge at anvende den tidligere standard IAS 17, hvor alene finansielt leasede aktiver indregnes i balancen. Valg mellem IFRS 16 eller IAS 17 til fortolkning af loven vil ligeledes være et valg af anvendt regnskabspraksis, som kan have væsentlig betydning for årsrapporten. Det er derfor igen vigtigt, at beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis tilpasses den konkrete virksomheds forhold. Hvis IFRS 16 anvendes, skal det fx fremgå, at alle leasingaktiver med undtagelse af leasede aktiver med lav værdi og kortfristede leasingkontrakter indregnes i balancen (hvis disse lempelser tilvælges).

1.4. Overgangsbestemmelser ved ændring af anvendt regnskabspraksis

Tilpasning til IFRS 15 og IFRS 16 vil være en ændring af anvendt regnskabspraksis, der som udgangspunkt skal ske med tilbagevirkende kraft og med tilpasning af sammenligningstal. Da ændring af praksis med tilbagevirkende kraft kan være meget byrdefuldt, idet det kan omfatte en fornyet vurdering af et stort antal kontrakter, kan de lempelige overgangsbestemmelser i IFRS 15 og IFRS 16 ligeledes anvendes, hvis IFRS 15 og IFRS 16 anvendes ved fortolkning af årsregnskabsloven. Det betyder, at der kun skal ske en fornyet vurdering af kontrakter, som rækker ind i det regnskabsår, hvor ændringen af anvendt regnskabspraksis sker. Kontrakter, som er afsluttet inden dette regnskabsår, skal følgelig ikke revideres. En eventuel effekt af overgang til fortolkning efter IFRS 15 og IFRS 16 indregnes efter de lempeligere overgangsbestemmelser på egenkapitalen primo overgangsåret, og sammenligningstal tilpasses ikke.

Der er ikke anført overgangsregler vedrørende anvendelsen af IFRS 9 som fortolkningsgrundlag, og der omtales heller ikke overgangsregler vedrørende IFRS 9 i lovbemærkningerne. Det er efter Deloitte's vurdering ikke hensigtsmæssigt, idet anvendelse af IFRS 9 med tilbagevirkende kraft også kan være meget byrdefuldt. IFRS 9 indeholder visse lempelige overgangsregler, hvorefter effekten af overgang til IFRS 9 indregnes direkte på egenkapitalen primo overgangsåret uden tilpasning af sammenligningstal (svarende til de ovenfor anførte vedr. IFRS 15 og IFRS 16).

Efter Deloitte's opfattelse bør det i praksis være muligt at anvende samme løsning under ÅRL, blandt andet henset til, at det i praksis ofte vil være umuligt at undgå brug af viden opnået efterfølgende ("bagklogskab") i forsøget på at tilvejebringe den nødvendige information til at ændre med tilbagevirkende kraft.

2. Andre ændringer

2.1. Generelle regler

2.1.1. Systematisk og konsekvent førtidsimplementering

De vedtagne ændringer træder i kraft med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere. Ændringerne kan dog anvendes for regnskabsår, der slutter den 31. december 2018 eller senere, hvis anvendelsen sker systematisk og konsekvent.

”Systematisk og konsekvent” betyder jf. lovbemærkningerne, at det ikke vil være muligt at udvælge enkelte gunstige regler og anvende disse uden sammenhæng med den øvrige regnskabsaflæggelse. ”Systematisk og konsekvent” betyder efter Deloitte’s opfattelse ikke, at en virksomhed, der ønsker at anvende nogle af ændringerne i 2018-årsregnskabet, skal anvende alle ændringerne. Efter Deloitte’s opfattelse betyder ”systematisk og konsekvent”, at hvis en virksomhed vælger at anvende visse bestemmelser i ændringsloven, skal andre ændringer vedrørende samme emne eller regnskabspost også anvendes, uanset om de andre ændringer eventuelt er til ulempe for virksomheden.

Hvis en koncern i 2018 fx anvender den nye mulighed for i særlige tilfælde at fravige kravet om, at en dattervirksomhed skal indgå i koncernregnskabet efter samme metode for indregning og måling, som anvendes i modervirksomhedens årsregnskab, så skal det nye oplysningskrav om at begrunde fravigelsen konkret og fyldestgørende også anvendes i 2018 årsregnskabet. På denne måde sikres, at valg af en målingsbestemmelse understøttes af fx skærpede oplysningskrav, hvorved der sikres en sammenhæng i regnskabsaflæggelsen. Det betyder fx også, at en virksomhed ikke kan anvende IFRS 15 på nogle områder samt IAS 11 og IAS 18 på andre områder.

2.1.2. Grundlæggende krav - forsigtighed og neutralitet

Som en tilpasning til direktivet præciseres det grundlæggende princip om ”neutralitet”, således at forsigtighed tydeligere fremgår af definitionen. Der er ifølge lovbemærkningerne alene tale om en præcisering, som ikke forventes at ændre på indregning og måling i praksis.

Tilføjelse af forsigtighedskravet til de grundlæggende krav supplerer forsigtighedskravet i specifikke bestemmelser, fx kravet om at en indtægt først medtages, når den er indtjent, og kravet om at der skal ske indregning af alle forpligtelser, som er opstået før balancedagen, selvom sådanne forpligtelser først viser sig efter balancedagen. Forsigtighedsprincippet er fx også udmøntet i, at det er et krav at nedskrive materielle anlægsaktiver til nettorealisationsværdi, mens opskrivninger er frivillige.

Neutralitet fremgår fortsat af bestemmelsen. Herved fastslås, at en overdreven forsigtighed er i strid med loven og rent faktisk reelt heller ikke er udtryk for forsigtighed. En virksomhed må således fortsat ikke indregne for mange omkostninger og derved opbygge særlige reserver i balancen til senere resultatudjævning. Endvidere skal en dagsværdiberegning fortsat være udtryk for virksomhedens bedste bud på den reelle dagsværdi, og værdien må ikke reduceres for at udvise ekstra forsigtighed. Forsigtighed er således bl.a. at udvise den fornødne omhu, når der fx udøves skøn, herunder at der indhentes de relevante oplysninger, som kan understøtte skønnet.

2.1.3. Opdeling af anvendt regnskabspraksis

Årsregnskabsloven har hidtil krævet, at redegørelsen for anvendt regnskabspraksis placeres i ét samlet afsnit i årsregnskabet. Der stilles ikke et tilsvarende krav i hverken regnskabsdirektivet eller IFRS.

Praksis har udviklet sig til, at flere og flere danske børsnoterede virksomheder og udenlandske virksomheder foretager en opdeling af redegørelsen for anvendt regnskabspraksis, således at dele heraf medtages i relevante noter. Begrundelsen er, at det giver en bedre og mere overskuelig præsentation for regnskabsbrugerne.

En række virksomheder, der aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, har jf. lovbemærkningerne udtrykt ønske om at få mulighed for at foretage en tilsvarende opdeling af anvendt regnskabspraksis. Det imødekommes ved ændring af årsregnskabslovens § 17. Fremadrettet kan anvendt regnskabspraksis opdeles og medtages i de relevante noter på en systematisk og konsekvent måde. Kravet om systematisk og konsekvent opdeling medfører, at beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis medtages i den note, som beskriver regnskabsposten. Eksempelvis vil beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis for materielle anlægsaktiver skulle medtages i den note, som er krævet efter § 88, og som beskriver til- og afgang m.v. på anlægsaktiver. De dele af redegørelsen, der måtte indeholde en generel beskrivelse af regnskabspraksis, og som derfor ikke kan knyttes til en specifik regnskabspost eller note, skal fortsat placeres samlet i et særligt afsnit om anvendt regnskabspraksis.

Ifølge bemærkningerne vil muligheden for at opdele anvendt regnskabspraksis ikke blive tilgængelig ved indberetning af årsrapporten via Regnskab Basis, idet der ønskes bibeholdt en simpel løsning til indberetning af årsrapporter for regnskabsklasse B. Valgmuligheden vil således alene være tilgængelig i indberetningsløsningerne Regnskab Special og System-til-system løsningen.

2.1.4. Dagsværdi – måling ud fra lignende aktiver eller forpligtelser

I lovens § 37 fastlægges, hvordan dagsværdien skal opgøres, når et aktiv eller en forpligtelse måles til dagsværdi. Udgangspunktet er, at dagsværdien måles til den salgsværdi, der kan konstateres for de pågældende aktiver eller forpligtelser på et aktivt marked (niveau 1). Hvis en salgsværdi ikke umiddelbart kan konstateres, skal salgsværdien af et aktiv eller en forpligtelse måles ud fra markedets salgsværdier på aktivets eller forpligtelsens enkelte bestanddele (niveau 2).

For at ensrette med direktivet og samtidig skabe overensstemmelse til IFRS 13 tilføjes i bestemmelsen, at dagsværdien i niveau 2 også kan ske ud fra markedets salgsværdier på lignende aktiver eller forpligtelser.

Af lovbemærkningerne fremgår, at det vurderes, at fremgangsmåden allerede anvendes i praksis og derfor ikke vil medføre væsentlige ændringer i praksis.

2.1.5. Regnskabsmæssig sikring af fremtidige pengestrømme

Ved regnskabsmæssig sikring af fremtidige aktiver og forpligtelser indregnes dagsværdireguleringer løbende direkte i egenkapitalen i stedet for i resultatopgørelsen. Først på det tidspunkt, hvor den sikrede begivenhed indtræder, indregnes akkumuleret gevinst/tab i resultatopgørelsen.

Det har været hensigten, at årsregnskabslovens bestemmelser skulle være på linje med IAS 39. Efter IAS 39 kan virksomheden vælge om bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring skal anvendes for konkrete sikringsinstrumenter. Udgangspunktet efter ÅRL har været, at instrumenter, som reelt blev anvendt til sikring, også regnskabsmæssigt skulle behandles som sikringsinstrumenter.

Ved lovændringen i 2015 blev det præciseret, at regnskabsmæssig sikring kunne tilvælges pr. risikotype, fx anvendelse af bestemmelserne for valutaafdækning men fravalg af bestemmelserne for renteafdækning.

Det præciseres nu yderligere, at indregning af finansielle instrumenter efter bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring kan tilvælges for hvert enkelt instrument, hvilket er i overensstemmelse med IAS 39.

2.1.6. Regnskabsmæssig sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser

Bestemmelsen, der giver mulighed for at måle finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf til dagsværdi, når de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der måles til dagsværdi, udvides.

Fremadrettet bliver ikke-finansielle aktiver og forpligtelser omfattet af bestemmelsen. Det betyder fx, at hvis en virksomhed sikrer værdien af sin varebeholdning med et finansielt instrument, som efter § 37 skal måles til dagsværdi, så kan varebeholdningen ligeledes måles til dagsværdi.

Ændringen betyder også, at det bliver muligt at sikre bestanddele af et ikke-finansielt aktiv. Fx kan et varelager sikres i forhold til udsving i valutakurser, således at det alene er valutaelementet af varelageret, som reguleres til dagsværdi. Varelageret reguleres ikke for udsving i andre faktorer, som påvirker dets værdi, fx udsving i råvarepriser. Der skal dog fortsat foretages nedskrivning til nettorealisationsværdi.

Reguleringer til dagsværdien skal indregnes i resultatopgørelsen. Da både tab på fx varebeholdningen og en modsvarende gevinst på det finansielle aktiv indregnes i resultatopgørelsen, påvirkes regnskabet ikke af udsving i dagsværdien, når sikringen er effektiv.

Det forventes, at ændringen af bestemmelsen i praksis alene vil være relevant ved regnskabsmæssig sikring af værdien af råvarer. Udvidelsen af bestemmelsens anvendelsesområde forventes derfor at få begrænset effekt.

Ændringen er en tilpasning til direktivet, som er baseret på IAS 39, og som indeholder forholdsvis restriktive regler for, hvornår regnskabsmæssig sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser kan finde sted, herunder hvilke delelementer af sådanne aktiver og forpligtelser, som kan sikres. Ifølge lovbemærkninger har årsregnskabsloven hidtil været fortolket lempeligere i forhold til kravene i IAS 39 for så vidt angår standardens dokumentationskrav i forbindelse med regnskabsmæssig sikring, og det vil fortsat være muligt at anvende den hidtidige praksis i forhold til regnskabsmæssig sikring. IAS 39 blev med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere, erstattet af den internationale regnskabsstandard IFRS 9 *Financial Instruments*. Reglerne om regnskabsmæssig sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser er lempet i IFRS 9 i forhold til IAS 39. IFRS 9 er også fundet egnet til at udfylde § 37a, for så vidt angår regnskabsmæssig sikring af ikke-finansielle aktiver og forpligtelser. Et valg af IFRS 9 til at udfylde lovens rammer vil dog være et valg af regnskabspraksis. Det indebærer, at valget skal være systematisk og konsekvent og omfatte alle de områder, hvor valg af IFRS 9 efter lovens ordlyd er muligt.

2.2. Ledelsesberetning

2.2.1. Kravet om at beskrive særlige risici ophæves (C-D)

Ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D skal efter de gældende regler beskrive de særlige risici, udover almindeligt forekommende risici inden for virksomhedens branche, herunder forretningsmæssige og finansielle risici, som virksomheden kan påvirkes af. Bestemmelsen vedrører risici i bredere forstand og går videre end kravet i regnskabsdirektivet, som kun omhandler finansielle instrumenter, herunder oplysninger om mål og politikker for styring af finansielle risici, afdækningspolitik og risikoeksponering.

For at tilpasse loven til regnskabsdirektivet ophæves bestemmelsen, og der indarbejdes en ny bestemmelse om finansielle risici, jf. nedenfor.

2.2.2. Nyt krav om at beskrive finansielle risici (C-D)

Der er indarbejdet et nyt krav om at beskrive finansielle risici i ledelsesberetningen for regnskabsklasse C og D. Hvis det er væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal ledelsesberetningen i forhold til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter indeholde

- en beskrivelse af virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for regnskabsmæssig sikring af alle større grupper af forventede fremtidige transaktioner, for hvilke der anvendes regnskabsmæssig sikring, og
- en beskrivelse af virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.

Omfanget og indholdet af beskrivelsen vil afhænge af, i hvilket omfang virksomheden anvender finansielle instrumenter og i øvrigt af, i hvilket omfang virksomheden er eksponeret over for de enkelte typer af finansielle risici.

Ifølge lovbemærkningerne kan virksomheden vælge at medtage oplysningerne i en note i stedet for i ledelsesberetningen. Hvis oplysningerne medtages i noterne, omfattes de også af den almindelige revisionspligt i forhold til noter.

2.2.3. Oplysningskrav om ikke-finansielle forhold ophæves (C (stor)-D)

I den gældende § 99, stk. 2 stilles krav om, at virksomheder i regnskabsklasse C (stor) og D, skal supplere redegørelsen om udvikling i virksomhedens resultat (jf. § 99, stk. 1, nr. 4), med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold, hvis det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling. Kravet ophæves, idet det tilsvarende direktivkrav er implementeret i lovens krav om redegørelse for samfundsansvar (§ 99a).

2.2.4. Redegørelse for miljøforhold kan fremover gives som del af CSR redegørelsen (C-D)

Virksomheder i regnskabsklasse C og D skal beskrive virksomhedens påvirkning af det eksterne miljø og foranstaltninger til forebyggelse, reduktion eller afhjælpning af skader herpå. Virksomheder, der redegør for en politik om miljøforhold i en redegørelse for samfundsansvar, undtages fra kravet jf. en ny bestemmelse i § 99, stk. 3. Herved sikres, at oplysninger om miljøforhold kun skal gives ét sted af virksomheder i klasse C (stor) og D, nemlig i redegørelsen for samfundsansvar.

2.2.5. Redegørelse for samfundsansvar (C (stor)-D)

Kravet om at redegøre for samfundsansvar gælder for virksomheder i regnskabsklasse C (stor) og D. Bestemmelsen om samfundsansvar er omskrevet, hvilket indebærer en ændring i bestemmelsens struktur og en række præciseringer mv. De nye præciseringer mv. skal sikre konsistens i bestemmelsen og en mere hensigtsmæssig implementering af direktivets krav. Formålet med ændringen er således også at gøre loven mere brugervenlig.

Efter bestemmelsens stk. 1 skal der redegøres for følgende CSR-områder:

- Miljø, herunder politik for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter

- Sociale forhold og medarbejderforhold
- Respekt for menneskerettigheder
- Anti-korruption og bestikkelse

Oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktiviteter påvirkning af ovennævnte CSR-områder. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar for de ovennævnte forhold, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender.

Har virksomheden for et eller flere CSR-områder valgt ikke at have en politik, skal redegørelsen indeholde en klar og begrundet forklaring herfor. Lovændringen indeholder en skærpelse hertil, idet der efter den gældende lov skal angives "grundene hertil", hvor der efter lovændringen skal gives en "klar og begrundet forklaring". Af lovbemærkningerne fremgår, at det fx ikke er tilstrækkelig at begrunde med virksomhedens størrelse eller branche. En tilstrækkelig begrundelse for ikke at have en politik om miljøforhold kan fx være, at hverken virksomhedens egne aktiviteter eller dens underleverandører belaster miljøet eller indebærer en risiko for miljøet.

For hvert forhold, hvor virksomheden har en politik, skal oplyses følgende:

- Indholdet af virksomhedens politik (det, vi vil)
- Hvordan virksomheden omsætter politikken til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor (det, vi gør).
- Processer for nødvendig omhu (due diligence), hvis virksomheden anvender sådanne processer.
- Virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens forventninger til arbejdet fremover (det, vi har opnået).

Uanset om virksomheden har politikker for samfundsansvar skal redegørelsen for samfundsansvar indeholde følgende:

1. En kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.
2. Oplysninger om de væsentligste risici forbundet med de ovenfor nævnte CSR-områder, i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negative påvirkninger af de nævnte forhold. Der skal gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici.
3. Oplysninger om ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer ("KPI'er"), som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.
4. Hvor det er relevant, referencer til og yderligere forklaring af beløb, der er rapporteret i den finansielle del af regnskabet.

I forhold til de gældende krav tydeliggøres (jf. punkt 2 ovenfor) at der, som minimum, skal rapporteres om væsentlige risici for ovennævnte CSR-områder, uanset om virksomheden har en politik for området. Fx skal der rapporteres om væsentlige, ikke-finansielle risici for miljøforhold, uagtet at virksomheden ikke har politikker for miljøforhold.

Skadesklausul

Direktivet giver mulighed for at implementere en skadesklausul – et såkaldt "*Safe Harbour Principle*". Flere lande har implementeret bestemmelsen og for at sikre, at danske virksomheder har de samme vilkår som deres udenlandske konkurrenter, er skadesklausulen indarbejdet i årsregnskabsloven.

Skadesklausulen betyder, at en virksomhed i særlige tilfælde kan undlade at give oplysninger i redegørelsen for samfundsansvar. Klausulen kan anvendes, hvis ledelsen ud fra en konkret vurdering finder det nødvendigt at udelade oplysninger om samfundsansvar, fordi offentliggørelse af de pågældende oplysninger vil volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister.

Oplysningerne kan alene udelades, hvis udeladelsen ikke medfører, at redegørelsen for samfundsansvar giver en rimelig og afbalanceret forståelse for virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitetens påvirkning de ovenfor nævnte CSR-forhold. Hvis undtagelsesbestemmelsen anvendes, skal dette fremgå af redegørelsen for samfundsansvar.

Undtagelse for dattervirksomhed – nyt krav om at henvise til modervirksomhedens redegørelse

En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne om samfundsansvar i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden for den samlede koncern opfylder oplysningskravene. En dattervirksomhed, der anvender denne undtagelse, skal fremover oplyse herom, herunder hvilken modervirksomhed, der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

2.2.6. Redegørelse for det underrepræsenterede køn (C(stor)-D)

Bestemmelsen om rapportering om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn er omskrevet for at gøre bestemmelsen mere enkel og overskuelig. I den gældende bestemmelse er en række henvisninger til § 99a, som er erstattet med den relevante tekst. Herudover er der ved nyaffattelsen foretaget nogle sproglige forbedringer og præciseringer. Omskrivningen ændrer ikke på bestemmelsens anvendelsesområde eller kravene til indholdet af redegørelsen for måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.

Kravet om at opstille måltal følger af selskabslovgivningen

Det præciseres, at bestemmelsen omfatter store virksomheder (regnskabsklasse C (stor) og D), der har en pligt til at opstille måltal efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden. Pligten til at opstille måltal reguleres således ikke i årsregnskabsloven, men af den relevante selskabslovgivning. Præciseringen medfører, at virksomheder, som har pligt til at opstille måltal, men som ikke har gjort dette, og derfor ikke kan oplyse herom, ikke alene overtræder den selskabsretlige regulering, men også årsregnskabsloven.

Indholdet af redegørelsen om måltal

Virksomheder, der er omfattet af kravet, skal oplyse om måltallet og redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning.

Virksomheden skal oplyse fordelingen af mænd og kvinder i den aktuelle sammensætning af det øverste ledelsesorgan – eksklusiv evt. medarbejdervalgte medlemmer – og konkludere, om det opstillede måltal er nået. Er det opstillede måltal ikke nået, skal der oplyses en begrundelse herfor.

Indholdet af redegørelsen om politikker for øvrige ledelsesniveauer

I § 99b, stk. 3 er tydeliggjort, hvad den redegørelse, som store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal indeholde. Kravet om at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på øvrige ledelsesniveauer gælder fortsat alene såfremt virksomheden i det seneste regnskabsår har beskæftiget mere end 50 medarbejdere,

Ved øvrige ledelsesorganer forstås de underliggende ledelsesorganer i virksomheden, der ikke kan henføres til det øverste ledelsesorgan. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om,

- hvordan virksomheden omsætter sine politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn til handling, og
- virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af dens arbejde med at øge andelen af det underrepræsenterede køn i regnskabsåret, samt eventuelle forventninger til arbejdet fremover.

Undtagelse ved ligelig fordeling

Virksomheder, der allerede har en ligelig fordeling af mænd og kvinder (defineret som en 40/60 % fordeling) i det øverste ledelsesorgan og/eller de underliggende ledelsesorganer, har fortsat ikke pligt til at opstille henholdsvis måltal og politikker, men skal oplyse, at de har en ligelig fordeling i ledelsesberetningen.

Rapportering i koncernforhold

I bestemmelsen om kravene til ledelsesberetningen i koncernregnskabet præciseres, at hvis en modervirksomhed har valgt ikke at rapportere om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn samlet for koncernen, så er der ikke et rapporteringskrav for koncernen. De enkelte koncernvirksomheder, som individuelt er omfattet af rapporteringskravet i § 99b, skal hver især opfylde afrapporteringskravet i § 99b i deres egen årsrapport.

Moder vælger at rapportere på koncernniveau

En modervirksomhed, der vælger at afrapportere på koncernniveau, kan vælge

- at lade alle virksomheder i koncernen være omfattet, herunder også de virksomheder i koncernen, som ikke selvstændigt er så store, at de omfattes af den almindelige pligt, ligesom det i så fald også vil omfatte evt. udenlandske dattervirksomheder, eller
- at alene de virksomheder, som selvstændigt opfylder betingelserne for at være omfattet af reglerne, skal være omfattet af måltallet for koncernen og koncernpolitikkerne.

Når en modervirksomhed rapporterer for koncernen som helhed, skal der således i det mindste redegøres for måltal og politikker for de dattervirksomheder, som selvstændigt er omfattet af rapporteringspligten. Der skal oplyses om status for opfyldelsen af opstillede måltal separat for modervirksomheden og hver af de omfattede dattervirksomheder, herunder for, hvorfor modervirksomheden henholdsvis den enkelte virksomhed i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning.

Oplysninger om måltal eller politikker kan gives for en gruppe af virksomheder, når måltallet eller politikken i disse er ens. Hvis der er individuelle politikker, skal der derimod redegøres for hver enkelt politik. Oplysningerne skal med andre ord ikke konsolideres på samme måde, som gælder for finansielle regnskabsoplysninger.

Undtagelse for dattervirksomheder

En dattervirksomhed kan fortsat undlade at redegøre for det underrepræsenterede køn jf. § 99b, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene på vegne af dattervirksomheden. En dattervirksomhed, der anvender denne undtagelse, skal - som noget nyt - fremover oplyse herom, herunder hvilken modervirksomhed, der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

Anvendelse af undtagelsen medfører ikke, at regnskabsbrugeren får færre oplysninger. Der er alene tale om, at de kan samles i modervirksomhedens ledelsesberetning for koncernen.

Offentliggørelse af redegørelsen

Omskrivning af bestemmelsen ændrer ikke på mulighederne for placering og offentliggørelse af redegørelsen og kravene forbundet hermed, jf. redegørelsesbekendtgørelsen¹.

2.2.7. Nyt krav om at redegøre for mangfoldighed (C (stor)-D)

Det har været opfattelsen, at direktivets krav vedrørende mangfoldighed var implementeret i årsregnskabsloven. Af en vejledning fra kommissionen fra 2017 fremgår dog, at direktivets mangfoldighedsbegreb skal forstås bredere end den kønsmæssige sammensætning af ledelsen. Ved mangfoldighed skal fx forstås alder, køn, uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund.

Et nyt krav i årsregnskabslovens § 107d kræver derfor, at store børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for deres politikker for mangfoldighed eller redegøre for, hvorfor de ikke anvender en sådan politik, jf. "følg-eller-forklar" princippet.

Formålet med bestemmelsen er – med fokus på mangfoldighed i ledelsens sammensætning – at sikre, at der i ledelsen er en tilstrækkelig mangfoldighed af synspunkter og ekspertise, som er nødvendige for både en god daglig drift og for at udvikle og gennemføre virksomhedens langsigtede strategier.

Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, som anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår fx alder, køn, eller uddannelses- og erhvervmæssig baggrund. Redegørelsen skal indeholde oplysning om

- 1) målene for mangfoldighedspolitikken,
- 2) hvordan mangfoldighedspolitikken er blevet gennemført, og
- 3) resultaterne af mangfoldighedspolitikken i rapporteringsperioden.

Af lovbemærkningerne fremgår, at mangfoldighed også kan omfatte andre aspekter som fx geografisk herkomst, international erfaring, ekspertise inden for relevante bæredygtighedsspørgsmål, medarbejderrepræsentation eller andre aspekter, fx socioøkonomisk baggrund.

Virksomhedens ledelse omfatter direktionen og bestyrelsen (eller alternativt tilsynsorganet).

Kravet omfatter børsnoterede virksomheder, der overskrider størrelsesgrænser svarende til regnskabsklasse C (stor)², og statslige aktieselskaber uanset størrelse. Virksomheder, som alene har andre værdi-

1) Bekg. nr. 761 af 20. juli 2009 om offentliggørelse af redegørelse for virksomhedsledelse og redegørelse for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside m.v.

2) Det vil sige virksomheden overskrider to af følgende tre grænser i to på hinanden følgende år: Balancesum 156 mio. kr., nettoomsætning 313 mio. kr. og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret 250.

papirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, er undtaget fra kravet, medmindre den pågældende virksomhed tillige har aktier optaget til handel på en multilateral handelsfacilitet i et EU/EØS-land.

I kravet til ledelsesberetningen for koncernen er indsat en henvisning til kravet om at oplyse om mangfoldighed, jf. § 107d. Da modervirksomhedens ledelse og koncernens ledelse er den samme, vil oplysningerne i ledelsesberetningen være ens og vil kunne gives samlet jf. § 128, stk. 5.

Ifølge lovbemærkningerne kan der henvises til redegørelsen for det underrepræsenterede køn, jf. § 99b i det omfang denne redegørelse opfylder kravene til redegørelse for mangfoldighed efter § 107d. En virksomhed kan endvidere give én samlet redegørelse efter §§ 99b og 107d, så længe kravene i begge bestemmelser efterleves.

Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at redegørelsen ikke skal medtages i ledelsesberetningen, hvis ledelsesberetningen indeholder en henvisning til virksomhedens hjemmeside, hvor redegørelsen er offentliggjort, samt om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden. Det forventes jf. lovbemærkningerne, at der vil komme til at gælde tilsvarende regler for redegørelsen for mangfoldighed på virksomhedens hjemmeside, som gælder for fx redegørelse for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside (jf. redegørelsesbekendtgørelsen nævnt ovenfor).

2.2.8. Koncernens ledelsesberetning (C (stor) - D)

I kravet til koncernens ledelsesberetning ændres henvisningen til ÅRL § 107b om redegørelse for virksomhedsledelse, således at der skal gives tilsvarende oplysninger som i moderselskabsregnskabet. Efter de gældende regler henvises alene til oplysninger om hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med regnskabsaflæggelsesprocessen samt måden, oplysninger kan gives på. Fremover omfatter henvisningen også oplysninger om god selskabsledelse. Endvidere indsættes en henvisning til kravet om at oplyse om mangfoldighed, jf. § 107d (jf. ovenfor). Da modervirksomhedens ledelse og koncernens ledelse er den samme, vil oplysningerne efter både § 107b og § 107d i ledelsesberetningen være ens, og vil kunne gives samlet jf. § 128, stk. 5.

I kravet om at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder på koncernniveau tilføjes, at kravet også gælder for en modervirksomhed, der har en dattervirksomhed af interesse for offentligheden, som defineret i § 109, stk. 2, nr. 1-3 (dattervirksomhed der er børsnoteret, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab). Kravet om at udarbejde en beretning om betalinger til offentlige myndigheder gælder, hvis hvis virksomheden selv eller en dattervirksomhed har aktiviteter inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove.

2.3. Aktiver

2.3.1. Ny aktivkategori "kapitalinteresser" samt tilpasning af definitionen på associerede virksomheder

En definition af kapitalinteresser er indarbejdet i loven for at bringe den i overensstemmelse med direktivet. Endvidere er en række bestemmelser tilpasset som følge af denne nye aktivkategori.

Det har hidtil været vurderingen, at direktivets definition af kapitalinteresser og associerede virksomheder var så tæt forbundne, at de har kunnet behandles som én kategori. Lovgiver har dog vurderet, at der er

forskelle i definitionen, som betyder, at alle associerede virksomheder vil være kapitalinteresser, men at ikke alle kapitalinteresser vil være associerede virksomheder.

En kapitalinteresse defineres som:

En virksomheds eller en virksomhed og dennes dattervirksomheders ret over egenkapital i en anden virksomhed, når formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed. Ret over egenkapital i en anden virksomhed formodes at være en kapitalinteresse, når rettigheden udgør mindst 20 pct. af egenkapitalen i den anden virksomhed.

Rettigheder over egenkapital i en anden virksomhed kan være kapitalandele i form af værdipapirer eller andele i fx et interessentselskab, hvor rettigheden er baseret på en aftale eller en kontrakt.

Formål med besiddelse og varig tilknytning

Det afgørende for klassifikation som en kapitalinteresse er, at formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed, fx ved øget salg af virksomhedens egne produkter. Formålet formodes at være opfyldt ved ejerandele på mere end 20 %. Det afgørende er ejerandele og ikke stemmerettighederne.

Kravet om varig tilknytning medfører, at investeringen skal være foretaget med henblik på vedvarende eje eller brug i overensstemmelse med definitionen på anlægsaktiver. En kapitalandel, der besiddes med henblik på videreoverdragelse (midlertidige besiddelser) indenfor 1-2 år, opfylder ikke kravet om varig tilknytning, og skal derfor ikke anses for en kapitalinteresse.

Tilpasning af definitionen af en associeret virksomhed

Definitionen på en associeret virksomhed ændres også så det fremgår, at en associeret virksomhed er en kapitalinteresse, hvori en anden virksomhed udøver betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse. En virksomhed formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis virksomheden besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.

Ændringen medfører, at umiddelbar klassifikation som associeret virksomhed kræver, at både formodningsreglen om 20 pct. ejerskab og formodningsreglen om 20 pct. eller mere af stemmerettighederne er opfyldt. Endvidere skal formålet med besiddelsen, jf. definitionen af kapitalinteresser, være opfyldt.

I langt de fleste virksomheder er der lighedstegn mellem kapitalandele og stemmerettigheder, og da der samtidig alene er tale om formodningsregler, forventes ændringen ikke at medføre et stort antal reklassifikationer af eksisterende kapitalandele.

Klassifikation som porteføljeinvestering, kapitalinteresse eller associeret virksomhed

Hvorvidt en ejerandel skal klassificeres som porteføljeinvestering, kapitalinteresse eller associeret virksomhed kan illustreres sådan:

Ejerandel (formodning)	<20 %	>= 20 %
Stemmerettigheder (formodning)		
<20 %	Porteføljeinvestering (§ 37, stk. 1) Hvis formålskrav er opfyldt: => kapitalinteresse	Kapitalinteresse (§ 37, stk. 1) Hvis formålskrav ikke er opfyldt: => porteføljeinvestering
>= 20 %	Porteføljeinvestering (§ 37, stk. 1) Hvis formålskrav er opfyldt: => kapitalinteresse. Hvis formålskrav er opfyldt og betydelig indflydelse: => associeret virksomhed.	Kapitalinteresse og associeret virksomhed (§ 36, stk. 1, § 41 eller § 43a) Hvis formålskrav ikke er opfyldt: => porteføljeinvestering (uanset om betydelig indflydelse).

En ejerandel på mere end 20 % af kapitalen i en anden virksomhed, som under den nugældende lov er klassificeret som en porteføljeinvestering pga. manglende betydelig indflydelse, skal fremover klassificeres som en kapitalinteresse, medmindre virksomheden kan dokumentere, at formålskravet ikke er opfyldt.

Kapitalinteresser skal som udgangspunkt måles til dagsværdi efter første indregning, men kan måles til regnskabsmæssig indre værdi efter § 43a.

Forskel til IFRS

I IFRS er kapitalinteresser ikke defineret. En kapitalinteresse, som ikke er en associeret virksomhed, vil efter IFRS blive anset som et finansielt instrument, som skal måles til dagsværdi enten over resultatopgørelsen eller anden totalindkomstegenkapitalen, jf. IFRS 9. IFRS tillader ikke måling af denne type aktiver til indre værdi. Da de fleste kapitalinteresser antageligt også vil være associerede virksomheder, forventes denne forskel, jf. lovbemærkningerne, ikke at blive væsentlig.

Oplysningskrav og præsentation

Der skal gives tilsvarende oplysninger om kapitalinteresser som for associerede virksomheder, herunder oplysninger om navn, hjemsted, ejerandel, resultat og egenkapital. Oplysning om resultat og egenkapital kan undlades, hvis den pågældende kapitalinteresse ikke har offentliggjort en årsrapport.

For at tilpasse regnskabsskemaerne til direktiverne, er "associerede virksomheder" ændret til "kapitalinteresser" alle steder i skemaerne for hhv. balance og resultatopgørelse. Hvis virksomheden har begge kategorier, kan regnskabsposten opdeles i "kapitalinteresser" og "associerede virksomheder". Hvis virksomheden kun har én kategori, fx associerede virksomheder, skal benævnelsen "kapitalinteresser" anvendes.

Resultatandele fra kapitalinteresser, der måles til indre værdi, skal præsenteres særskilt i resultatopgørelsen. En virksomhed, der har kapitalandele i både datter- og associerede virksomheder samt kapitalinteresser, og som måler alle tre grupper til indre værdi, skal således præsentere resultatandele herfra i tre særskilte poster i resultatopgørelsen. Dette gælder, uanset at regnskabsskemaerne kun indeholder to af posterne, hhv. "Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder" og "Indtægter af kapitalinteresser".

Endvidere er der en del steder i loven ændret i bestemmelser, der gælder for associerede virksomheder, sådan at bestemmelsen gælder for kapitalinteresser, der som nævnt også omfatter associerede virksomheder.

2.3.2. Undlade eliminering af interne avancer ved indregning af kapitalandele til indre værdi

Ved indregning af kapitalandele i datter- og associerede virksomheder til indre værdi finder koncernbestemmelserne om eliminering af interne avancer og tab tilsvarende anvendelse. Dog skal elimineringer i forhold til associerede virksomheder alene ske forholdsmæssigt ud fra ejerandelen. Dette gælder fremover også for kapitalinteresser.

Direktiverne indeholder en undtagelsesmulighed, idet eliminering af interne avancer og tab i forhold til kapitalandele i associerede virksomheder kan undlades i de særlige tilfælde, hvor de nødvendige oplysninger hertil ikke er kendte eller tilgængelige. For at tilpasse loven til regnskabsdirektivet tilføjes denne undtagelsesmulighed i loven.

Undtagelsen forventes anvendt yderst sjældent, idet virksomheden, som følge af den betydelige indflydelse, normalt vil kunne få de ønskede oplysninger. Viser det sig, at virksomheden ikke kan få disse oplysninger, er det netop en indikator på, at der ikke foreligger betydelig indflydelse, og at der derfor ikke er tale om en associeret virksomhed. Der kan dog forekomme særlige situationer, hvor det ikke er tilfældet. Dette kan fx være tilfældet, hvor lovgivningen i et andet land hindrer videregivelse af de nødvendige oplysninger fra den associerede virksomhed, eller hvor en majoritetsejer nægter udlevering af visse detaljerede oplysninger, som er nødvendige for elimineringen.

Det forudsættes, at virksomheden har anvendt sin betydelige indflydelse i den associerede virksomhed til at iværksætte relevante tiltag med henblik på at sikre, at de påkrævede oplysninger udleveres i tide til brug for regnskabsaflæggelsen. Undtagelsen kan således ikke anvendes i den situation, hvor virksomheden ikke har modtaget oplysningerne endnu og ikke har foretaget yderligere for at fremskaffe oplysningerne.

Undtagelsen gælder også interne avancer og tab ved samhandel med kapitalinteresser, som ikke er en associeret virksomhed, der måles efter indre værdis metode. Her kan muligheden for at indhente de nødvendige oplysninger til brug for elimineringer være vanskeligere, idet virksomheden ikke har betydelig indflydelse på en kapitalinteresse. Det vil typisk medføre, at undtagelsen vil blive anvendt langt oftere i forhold til kapitalinteresser end i forhold til associerede virksomheder.

IFRS indeholder ikke en tilsvarende undtagelse, idet IAS 28 forudsætter, at virksomheden kan få de krævede oplysninger fra den associerede virksomhed.

2.3.3. Valutaomregning af nettoinvesteringer i udenlandske enheder

Valutakursforskelle ved omregning af aktiviteter, som ikke løbende indregnes i virksomhedens pengestrømme, skal indregnes direkte på egenkapitalen. Det gælder fx omregning af en udenlandsk dattervirksomhed. Loven har hidtil ikke indeholdt bestemmelser om omregning af monetære poster, som er en del af virksomhedens nettoinvestering (fx langfristede tilgodehavender) i udenlandske enheder. Fremover skal værdireguleringen af sådanne nettoinvesteringer, som skyldes ændringer i valutakursen, også indregnes direkte på egenkapitalen. Valutakursforskellene skal indregnes direkte i en dagsværdireserve, som med lovændringen oprettes som en ny regnskabspost under egenkapitalen (se afsnit 2.4.1).

Af lovbemærkningerne fremgår, at definitionen af "nettoinvestering i en udenlandsk enhed" skal fortolkes efter IAS 21 *The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates*, afsnit 15. Efter denne bestemmelse er en nettoinvestering i en udenlandsk enhed en monetær post, der hverken er planlagt indfriet eller kan forventes indfriet inden for en overskuelig fremtid. Det kan fx omfatte langfristede tilgodehavender eller lån. Det omfatter ikke tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser eller leverandørforpligtelser. Andre monetære poster skal fortsat omregnes til balancedagens valutakurs, og kursdifferencer indregnes i resultatopgørelsen.

Ifølge lovbemærkningerne har den manglende regulering medført, at disse poster - på samme måde som andre monetære poster - er blevet omregnet til balancedagens kurs med valutakursdifferencen indregnet i resultatopgørelsen. Efter Deloitte's vurdering har gældende praksis på området været en fortolkning af årsregnskabsloven i overensstemmelse med IAS 21, afsnit 15, hvorfor ændringen i der fleste tilfælde ikke forventes at få betydning i praksis.

2.4. Egenkapital

2.4.1. Ny dagsværdireserve under egenkapitalen

Der oprettes en ny dagsværdireserve under egenkapitalen. Følgende indtægter og omkostninger, som skal indregnes direkte på egenkapitalen, skal fremover indregnes i dagsværdireserven:

- **Værdiregulering af sikringsinstrumenter:** Det vil sige indtægter og omkostninger, der hidrører fra aktiver og forpligtelser, som virksomheden vælger at henføre til at sikre værdien af aktiver og forpligtelser, som virksomheden forventer at modtage eller påtage sig, herunder tilbageførsel af sådanne beløb.
- **Omregning af regnskabsposter i fremmed valuta:** Det vil sige forskelsbeløb, der er opstået ved omregning af balanceposter i aktiviteter, der ikke løbende er indregnet i virksomhedens pengestrømme samt forskelsbeløb, der vedrører virksomhedens nettoinvestering i udenlandske enheder. Kravet om indregning i dagsværdireserven gælder valutaomregning af fx datter- og associerede virksomheder, joint ventures, langfristede tilgodehavender, som er en del af en virksomheds nettoinvestering i en udenlandsk enhed, samt filialer. Indregning af forskelsbeløb ved valutaomregning i dagsværdireserven er mest relevant for koncernregnskabet, jf. nedenfor om indregning efter indre værdis metode.

Værdireguleringer fra de to typer transaktioner har hidtil være indregnet direkte i egenkapitalen under overført resultat eller reserve for nettoopskrivning efter indre værdis metode jf. nedenfor.

Reserven kan opdeles på flere poster, fx én for valutakursomregning af investering i udenlandske enheder og én for regnskabsmæssig sikring. Benævnelsen af posten kan tilpasses dens konkrete indhold.

Reserven er en nettoreserve, som dermed kan blive negativ. Dagsværdireserven er en fri reserve, som bl.a. kan anvendes til udbytteudlodning. Formålet med reserven er ikke at vise en selskabsretlig binding, men derimod at vise, hvilken samlet effekt de urealiserede gevinster og tab har på egenkapitalen.

Modervirksomheder, der indregner kapitalandele efter indre værdis metode

Hos modervirksomheder, der indregner kapitalandele i fx datter- og associerede virksomheder efter indre værdis metode, indregnes valutakursreguleringer ved indregning af kapitalandelene efter de gældende regler direkte i reserve for nettoopskrivning efter indre værdis metode, og det skal de jf. lovbemærkning-

gerne fortsat efter lovændringen. Den del af reserven, som vedrører valutakursreguleringer, reklassificeres til resultatopgørelsen ved afhændelse af kapitalandelen.

Hvis sikringstransaktioner er foretaget i dattervirksomheder, skal dattervirksomheden anvende bestemmelserne om indregning af værdireguleringen i dagsværdireserven. I modervirksomhedens årsregnskab indregnes værdireguleringen af sikringsinstrumentet derimod i reserven for nettoopskrivning efter indre værdis metode.

Opløsning af reserven

Dagsværdireserven skal opløses, når de i reserven indeholdte beløb realiseres eller tilbageføres. Opløsning af dagsværdireserven vedrørende pengestrømssikring skal ske ved indregning:

- I resultatopgørelsen, når sikringen vedrører finansielle aktiver eller forpligtelser.
- I resultatopgørelsen, enten i takt med at en ikke-finansiell post realiseres (det vil sige overførsel fra dagsværdireserven til resultatopgørelsen i takt med fx afskrivning af et anlægsaktiv) eller ved indregning i kostprisen for den ikke-finansielle post (basisjustering), når sikringen vedrører ikke-finansielle aktiver eller forpligtelser. Hermed indregnes beløbet fra dagsværdireserven fx som en del af afskrivningerne på et anlægsaktiv). Den valgte metode er et valg af anvendt regnskabspraksis, som skal anvendes konsekvent for alle lignende transaktioner.

Den regnskabsmæssige behandling af sikringstransaktioner medfører således, at sikringstransaktionen ved realisation indregnes i samme regnskabspost i resultatopgørelsen som det sikrede.

Opløsning af dagsværdireserven vedrørende omregning af fremmed valuta skal ske, når den pågældende udenlandske enhed afhændes. Ved afhændelse af den udenlandske enhed reklassificeres den akkumulerede gevinst eller tab, der er indregnet i dagsværdireserven, til resultatopgørelsen.

Overgangsordning

En særlig overgangsordning betyder, at indregning i dagsværdireserven kan udskydes til regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere. Dvs. at der ikke skal ske ændring med tilbagevirkende kraft, og sammenligningstal skal ikke tilpasses.

Det skal bemærkes, at virksomhederne også efter den gældende lov skal have registrering af akkumulerede valutakursreguleringer af udenlandske enheder, som er indregnet direkte på egenkapitalen, idet disse akkumulerede valutakursdifferencer også i dag skal indregnes i resultatopgørelsen ved afhændelse af den udenlandske enhed.

Oplysninger

Bevægelser i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret skal vises i en oversigt. Samtlige bevægelser på reserven skal ikke specificeres, da der kan være mange. Udviklingen i dagsværdireserven fra primo til ultimo skal vises, hvor transaktionerne er lagt sammen i kategorier som fx årets værdiregulering, realiseret i året og tilbageført i året.

2.4.2. Præsentation af ikke-indbetalt virksomhedskapital

Efter selskabsloven er det muligt at tegne kapital i aktie- og anpartsselskaber uden samtidig at indbetale hele det tegnede beløb. Ved tegningen giver tegnerne et ubetinget tilsagn om på anfordring at foretage indbetaling. Selskabets centrale ledelsesorgan kan således afgøre, hvornår indbetalingen skal ske. Efter de gældende regler kan virksomhedskapital og en eventuel overkurs, der ikke er fuldt indbetalt, præsenteres som et tilgodehavende (bruttopræsentation) eller fratrækkes under henholdsvis virksomhedskapitalen og overkursen (nettopræsentation). Nettopræsentation er jf. lovbemærkningerne formentlig ikke i overensstemmelse med regnskabsdirektivet, hvorfor muligheden ophæves i ÅRL. Ikke-indbetalt virksom-

hedskapital skal derfor fremover indregnes som et tilgodehavende. Hvis virksomheden tidligere har anvendt nettopræsentation medfører det således en ændring i præsentation og dermed anvendt regnskabspraksis, som skal ske med tilbagevirkende kraft og sammenligningstal skal tilpasses.

IFRS omhandler ikke virksomhedskapital, der ikke er indbetalt, men jf. lovbemærkningerne antages, at IFRS kræver bruttopræsentation, da definitionen af aktiver i IFRS svarer til definitionen i ÅRL.

Ved bruttopræsentation indregnes tilgodehavendet hos kapitalejerne som et aktiv i balancen, hvorved egenkapitalen forøges. Det beløb, der ikke er indbetalt, skal fratrækkes de reserver, som kan anvendes til udbytte. Tilgodehavendet er et anfordringstilgodehavende, men det faktiske betalingstidspunkt vil være højst usikkert. Det indebærer jf. lovbemærkningerne, at tilgodehavendet skal måles til kurs 100, dog med nedskrivning, hvis debtors kreditværdighed er reduceret.

2.5. Oplysninger

2.5.1. Mikrovirksomheder – beskrivelse af skattemæssig effekt af opskrivninger

I regnskabsdirektivet er et krav om at beskrive indregning og måling af den skattemæssige effekt af opskrivninger af anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38. Kravet anses for opfyldt med årsregnskabslovens krav om at beskrive anvendt regnskabspraksis i § 53.

Da mikrovirksomheder kan undlade at medtage en beskrivelse af anvendt regnskabspraksis, er der i § 58 indsat et krav om at beskrive indregning og måling af den skattemæssige effekt af opskrivninger af anlægsaktiver, der ikke måles til dagsværdi efter §§ 37-38.

2.5.2. Oplysninger om dagsværdimålinger

Efter den gældende § 58 skal der for aktiver eller forpligtelser, der måles til dagsværdi, som ikke måles på grundlag af observationer på et aktivt marked, oplyses om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen af dagsværdien. Oplysningerne kan gives samlet for en kategori eller gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i henholdsvis kategorien og gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes. Det præciseres, at muligheden for at give oplysningerne samlet også gælder for forpligtelser.

Ovenstående oplysningskrav, som blev indsat ved lovændringen i 2015, implementerer ikke fuldt ud direktivets krav til oplysninger om dagsværdi. Der tilføjes derfor krav om, at der for hver kategori af aktiver eller forpligtelser, som måles til dagsværdi jf. §§ 37-38, skal oplyses om

- dagsværdien ultimo regnskabsåret,
- ændringer af dagsværdien indregnet i resultatopgørelsen og
- ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven under egenkapitalen.

”Kategori” skal jf. lovbemærkningerne forstås som de aktiver eller forpligtelser, som er naturlige at vurdere samlet pga. deres fælles karakteristika. For eksempel vil børsnoterede aktier kunne anses for en kategori, mens det for investeringsejendomme vil være afgørende, om ejendommene har de samme karakteristika. Er der fx tale om, at en virksomhed har investeret i boligejendomme og indkøbscentre, vil der være tale om to kategorier af investeringsejendomme.

Hvis de krævede oplysninger fremgår tydeligt af resultatopgørelsen eller balancen, skal de ikke gentages i en note.

Oplysningerne giver regnskabsbrugerne et indblik i, hvordan urealiserede værdiregulering påvirker resultatet og egenkapitalen. Det stilles ikke krav om at oplyse om dagsværdien primo eller ændringer, som følger af salg af aktiver eller afvikling af forpligtelser.

Endvidere stilles der ikke krav om at oplyse om de akkumulerede gevinster og tab, som over tid er indregnet i resultatopgørelsen. Det vil således ikke umiddelbart være muligt at udlede af regnskabet, hvor stor en del af en regnskabspost, som består af en urealiseret gevinst. For virksomheder i regnskabsklasse C og D vil oplysningen dog fremgå af anlægsnoten, hvis det er anlægsaktiver/langfristede aktiver.

Kravet om at oplyse om ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven under egenkapitalen, vil omfatte dagsværdiregulering af finansielle instrumenter, der er anvendt til regnskabsmæssig sikring af fremtidige pengestrømme, og som derfor er indregnet direkte i egenkapitalen.

2.5.3. Egenkapitalopgørelse kan ikke længere medtages i noterne (klasse B)

Der er efter den nugældende lov ikke krav om at præsentere en egenkapitalopgørelse for virksomheder i regnskabsklasse B. De har efter de hidtidige regler haft mulighed for at præsentere en egenkapitalopgørelse som en selvstændig opgørelse eller i en note. Virksomheder i regnskabsklasse C og D skal præsentere en selvstændig egenkapitalopgørelse. Virksomheder i regnskabsklasse B, som frivilligt vælger at præsentere en egenkapitalopgørelse, skal frem over følge reglerne for klasse C og D og præsentere egenkapitalopgørelsen som en selvstændig opgørelse.

Virksomheder i regnskabsklasse B, som ikke præsentere en egenkapitalopgørelse, skal fortsat medtage noter på specifikke lovkrævede områder, herunder vedrørende reserve for opskrivningshenslæggelser, dagsværdireserven samt ekstraordinære udlodninger.

2.5.4. Aktiverede renter

Efter de gældende regler skal oplyses om de akkumulerede renteomkostninger (§ 59), som er indregnet som en del af kostprisen for hver regnskabspost. Bestemmelsen er ændret, så det fremover er de renteomkostninger, der er indregnet i årets løb som en del af aktivernes kostpris, der skal oplyses.

Med ændringen bringes bestemmelsen i overensstemmelse regnskabsdirektivet og IFRS, som indeholder tilsvarende krav.

Der er efter de gældende regler ikke krav om at oplyse om aktiverede renter i koncernregnskabet. Der er i bestemmelsen om noteoplysninger i koncernregnskabet tilføjet en henvisning til § 59 om aktiverede renter, og der skal fremover også oplyses om renteomkostninger, der er indregnet i årets løb som en del af aktivernes kostpris, i koncernregnskabet.

2.5.5. Anlægsnote (C og D)

ÅRL stiller krav om en anlægsnote for hver post under anlægsaktiver. Kravet gælder kun for regnskabsklasse C og D. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at specifikationskravet i stk. 1 med de fornødne tilpasninger ligeledes finder anvendelse for hver post under anlægsaktiver, der måles efter § 38 (investeringsejendomme). Denne bestemmelse ændres, idet det præciseres, at stk. 1 med de fornødne tilpasninger ligeledes finder anvendelse ved måling af anlægsaktiver til dagsværdi efter §§ 37-38 eller måling af kapitalandele til indre værdi efter § 43a.

2.5.6. Nærtstående parter i koncernregnskabet (C og D)

Virksomheder i regnskabsklasse C og D kan jf. § 98c vælge mellem at oplyse om alle transaktioner med nærtstående parter eller alene at oplyse om de transaktioner, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår.

I bestemmelsen om noteoplysninger i koncernregnskabet (§ 126) er en reference til bestemmelsen om at oplyse om transaktioner med nærtstående parter (§ 98c). I § 126 mangler dog en henvisning til muligheden for at afgrænse oplysningerne om transaktioner med nærtstående parter til de transaktioner, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår. Da det ikke har været hensigten, at der på dette område skulle være forskel på oplysningskravene i års- og koncernregnskabet, er henvisningen tilføjet, så det også i koncernregnskabet er muligt at afgrænse oplysninger om nærtstående parter til alene at omfatte transaktioner, som ikke er gennemført på normale markedsvilkår.

2.5.7. Oplysninger om kapitalandele i koncernregnskabet

§ 127 indeholder krav til oplysninger om kapitalandele i datter- og associerede virksomheder mv. Som nævnt i afsnit 2.3.1 er der tilføjet et nyt krav om, at der tillige skal gives oplysninger om kapitalinteresser.

Endvidere er tilføjet et krav om at oplyse om navn, hjemsted og retsform for hvert interessentskab og kommanditselskab, hvori en af de konsoliderede virksomheder er interessent eller komplementar. Et tilsvarende krav gælder for moderselskabsregnskabet for regnskabsklasse C og D og kravet finder jf. regnskabsdirektivet også anvendelse for koncernregnskaber.

2.6. Koncernregnskab

Ændrede regler om indregning, måling og oplysninger, som også gælder for koncerner, er beskrevet ovenfor. Nedenfor er alene opsummeret de særlige emner, der alene er relevant for koncernregnskabet.

2.6.1. Lempelser - koncernregnskabspligt

2.6.1.1. Små koncerner - størrelsesgrænser

En modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balance-tidspunktet tilsammen ikke overskrider grænserne for at være omfattet af regnskabsklasse B (små virksomheder). Undtagelsen kan dog ikke anvendes, hvis modervirksomheden eller en af dattervirksomhederne er omfattet af regnskabsklasse D eller en af dattervirksomhederne er en finansiel virksomhed.

Efter de gældende regler skal alle dattervirksomheder indgå ved beregning af koncernens størrelse, uanset om de indgår i konsolideringen. Lovens § 114 indeholder en række situationer, hvor visse koncernvirksomheder kan holdes ude af konsolideringen. For at sikre at virksomheder, som ikke skal indgå i konsolideringen, heller ikke påvirker, hvorvidt der skal udarbejdes koncernregnskab, er det præciseret, at der ved beregningen af en koncerns størrelse alene medtages de dattervirksomheder, som vil indgå ved fuld konsolidering i koncernregnskabet.

En investering i en dattervirksomhed, som ikke indgår i konsolideringen, vil dog kunne få betydning for koncernregnskabspligten, da investeringen i dattervirksomheden kan påvirke opgørelsen af modervirksomhedens balancesum. Endvidere kan transaktioner med dattervirksomheder, som ikke skal konsolideres i koncernregnskabet, ikke elimineres ved beregningen af størrelsesgrænserne.

2.6.1.2. Uvæsentlige dattervirksomheder

Efter den gældende § 111 kan en modervirksomhed undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis alle dattervirksomheder udeholdes af konsolideringen i medfør af § 114 (fx hvis vedvarende hindringer begrænser modervirksomhedens mulighed for at udøve sine rettigheder eller hvis de nødvendige oplysninger ikke kan indhentes). Det præciseres ved en henvisning fra § 111 til det grundlæggende krav om væsentlighed i § 13, stk. 1, nr. 3, at en modervirksomhed også er undtaget fra udarbejdelse af koncernregnskab, hvis den kun har dattervirksomheder, som er uvæsentlige både individuelt og samlet set.

Efter § 13, stk. 1, nr. 3, skal alle relevante forhold indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige. Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for betydelige, skal sådanne flere forhold dog indgå. Hvorvidt en modervirksomhed, med henvisning til § 13, stk. 1, nr. 3, kan undlade at udarbejde koncernregnskab efter § 111, stk. 1, skal derfor afgøres på baggrund af en samlet vurdering af væsentligheden af den enkelte dattervirksomhed og væsentligheden af dattervirksomhederne.

Regnskabskontrollen har i en række afgørelser taget stilling til, om en modervirksomhed kan undlade at udarbejde koncernregnskab med den begrundelse, at dattervirksomhederne er uvæsentlige. Efter regnskabskontrollens opfattelse indtræder koncernregnskabspligten i hvert fald, hvor dattervirksomhedens/dattervirksomhedernes balancesum andrager ca. 0,5 - 1 % af modervirksomhedens balancesum. Samtidig skal grænserne ses i forhold til aktiver og forpligtelser i dattervirksomheden, idet der i nogle afgørelser fx blev lagt vægt på, at den regnskabsmæssige værdi af dattervirksomhedens ejendomme udgjorde en væsentlig del af koncernens ejendomsbesiddelse, og at en væsentlig del af koncernens ejendomsbesiddelse således ikke fremgår af balancen ved den manglende konsolidering.

2.6.1.3. Undlade koncernregnskab med henvisning til udenlandsk moderkoncern

En modervirksomhed, der selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, kan på visse betingelser undlade at udarbejde koncernregnskab.

Hvis den højere modervirksomhed henhører under lovgivning uden for et EU-/EØS-land, er en af betingelserne, at det koncernregnskab, som den danske modervirksomhed indgår i, indeholder en konsolideret ledelsesberetning. Regnskabsdirektivet er på dette punkt mere lempelig, idet betingelsen efter direktivet er, at der udarbejdes koncernregnskab og, hvor relevant, en konsolideret ledelsesberetning efter regnskabsdirektivets krav, efter IFRS eller efter regler, som i det mindste er ligeværdige med direktivet.

I praksis kan den højere modervirksomhed uden for EU/EØS, der udarbejder koncernregnskab, være omfattet af regler, der ikke stiller krav om en ledelsesberetning – fx IFRS eller US GAAP.

Loven er derfor tilpasset regnskabsdirektivet, således at det fremover alene er et krav, at der udarbejdes en konsolideret ledelsesberetning i det overliggende koncernregnskab, hvis den pågældende modervirksomheds hjemland stiller krav herom.

2.6.2. Udeholdelse af fællesledede virksomheder

Fællesledede virksomheder kan jf. § 124 indgå i koncernregnskabet ved pro rata-konsolidering i stedet for indregning til indre værdi jf. § 119. I § 124 henvises til de generelle regler for konsolidering. Der er dog i de gældende regler ikke en henvisning til lovens § 114, som indeholder en opstilling af, i hvilke tilfælde en koncernvirksomhed kan holdes ude af konsolideringen. I overensstemmelse med regnskabsdirektivet er indsat en henvisning i § 124 til § 114, stk. 2, således at fællesledede virksomheder kan udeholdes af konsolideringen, hvis de opfylder kravene i § 114, stk. 2 (fx hvis vedvarende hindringer be-

grænser modervirksomhedens mulighed for at udøve sine rettigheder eller hvis de nødvendige oplysninger ikke kan indhentes).

2.6.3. Undtagelse fra kravet om samme regnskabspraksis i alle koncernvirksomheder

I et koncernregnskab skal der jf. § 119 så vidt muligt anvendes de samme metoder for indregning og måling, som anvendes for modervirksomhedens årsregnskab. Hvis en dattervirksomhed anvender andre metoder, skal der udarbejdes et særskilt regnskab til brug for indregning i koncernregnskabet, hvori posterne indregnes og måles i overensstemmelse med de i koncernregnskabet anvendte metoder.

Direktivet giver mulighed for, at kravet om brug af samme metoder for indregning og måling i koncernregnskabet kan fraviges i særlige tilfælde. I sådanne særlige tilfælde kræver direktivet, at en begrundelse herfor oplyses i en note.

På baggrund heraf er der i § 119 indsat et stk. 3, der giver mulighed for i særlige tilfælde at fravige kravet om brug af samme metoder for indregning og måling i koncernregnskabet. Det er kravet om ensartet indregning og måling, som kan fraviges. Det vil således fortsat være et krav, at alle aktiver og forpligtelser indregnes og måles efter metoder, som er tilladt i årsregnskabsloven. Særlige forhold er primært forhold, hvor en omregning af posten vil medføre en omkostning for virksomheden, som er uforholdsmæssig stor sammenholdt med den forventede effekt af omregningen og postens størrelse. Da der netop er tale om særlige tilfælde, forventes muligheden kun anvendt i meget sjældne tilfælde. Brug af undtagelsen må ikke påvirke regnskabsbrugerens vurdering af en koncern, da bestemmelsen i § 11 om det retvisende billede også omfatter indregning og måling i koncernregnskabet.

Hvis der anvendes andre metoder for indregning og måling i koncernregnskabet end i modervirksomhedens regnskab, skal der redegøres herfor i koncernens anvendte regnskabspraksis. Der skal oplyses om både den regnskabspraksis, som er hovedreglen for koncernen, og den der anvendes på de særlige forhold fra en eller flere dattervirksomheder.

Af lovbemærkningerne fremgår endvidere, at hvis der anvendes forskellige målegrundlag, bør de relevante regnskabsposter opdeles, enten i balancen eller i en note. Herved illustreres, hvor stor en del af posten, der er indregnet efter de forskellige metoder og det sikres, at regnskabsbrugerens kan vurdere, hvor stor en del af posten, som er målt efter de forskellige målegrundlag. En opdeling af posten vil ofte være krævet, da dette er nødvendigt for, at regnskabet giver et retvisende billede, jf. § 11, stk. 2.

2.7. Virksomhedssammenslutninger – præcisering vedrørende sammenlægningsmetoden

En virksomhedsovertagelse skal som hovedregel behandles efter overtagelsesmetoden, hvilket medfører, at der foretages en omvurdering til dagsværdi af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser, når disse skal indregnes i den overtagende virksomheds koncernregnskab. En eventuel forskel mellem nettoaktiverne, som er opgjort til dagsværdi, og købesummen indregnes som goodwill.

Som undtagelse hertil kan sammenlægningsmetoden anvendes, hvis de involverede virksomheder ved etableringen af koncernforholdet er underlagt en modervirksomhed i et koncernforhold, eller begge involverede virksomheder i øvrigt er underlagt den samme interesses bestemmende indflydelse. Efter sammenlægningsmetoden sker der ikke omvurdering af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser. Der skal alene ske en tilpasning af anvendt regnskabspraksis og en eventuel forskel mellem nettoaktiverne, som er opgjort til bogført værdi, og købesummen, fratrækkes direkte i egenkapitalen.

Det præciseres, at det er en betingelse for at anvende sammenlægningsmetoden, at den fælles bestemmende indflydelse eksisterer både før og efter virksomhedssammenslutningen, og at denne fælles bestemmende indflydelse ikke er midlertidig. Præciseringen skal sikre, at der ikke etableres midlertidig fælles kontrol alene for at undgå at foretage omvurderinger efter overtagelsesmetoden. Ifølge lovbemærkningerne er der alene tale om en præcisering af bestemmelsen, da fortolkningen af bestemmelsen allerede har forudsat det foran nævnte.

2.8. Revision og offentliggørelse af årsrapporter

2.8.1. Fravalg af revision samt udvidet gennemgang (B)

Virksomheder, der ikke overskrider to af nedenstående størrelsesgrænser i to på hinanden følgende år, kan henholdsvis fravælge revision eller vælge revision efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder (udvidet gennemgang). En holdingvirksomhed kan alene anvende reglerne, hvis virksomheden og de virksomheder, som den ejer kapitalandele i og har bestemmende eller betydelig indflydelse over, ikke sammenlagt overstiger to af nedenstående størrelsesgrænser i to på hinanden følgende år.

Bestemmelsen herom præciseres, idet "kapitalandele" ændres til "kapitalinteresser". Endvidere præciseres, at der skal være indflydelse på virksomhedens "driftsmæssige **og** finansielle ledelse" og ikke som efter den gældende formulering den "driftsmæssige **eller** finansielle ledelse". Bestemmelsen tilpasses hermed definitionen på associerede virksomheder.

Størrelsesgrænser	"Holdingvirksomhed" efter eliminering	"Holdingvirksomhed" før eliminering
Fravalg af revision		
Balancesum (mio. kr.)	4	4,8
Nettoomsætning ^{a)} (mio. kr.)	8	9,6
Antal ansatte	12	12
Valg af udvidet gennemgang^{b)}		
Balancesum (mio. kr.)	44	52,8
Nettoomsætning (mio. kr.)	89	106,8
Antal ansatte	50	50

a) Kapitalindtægter skal indgå ved opgørelsen af nettoomsætningen, hvis kapitalindtægter mindst svarer til nettoomsætningen.

b) Størrelsesgrænser for "Holdingvirksomhed" efter eliminering svarer til størrelsesgrænser for klasse B

2.8.2. Filial – indsendelse af overliggende moders koncernregnskab

En filial af en udenlandsk virksomhed skal som hovedregel indsende den udenlandske virksomheds reviderede årsrapport til Erhvervsstyrelsen. Hvis den udenlandske virksomhed er dattervirksomhed af en overliggende modervirksomhed, kan den overliggende modervirksomheds koncernregnskab indsendes i stedet for det udenlandske (datter)selskabsregnskab, hvis en række betingelser er opfyldt.

En af betingelserne er, at moderselskabet skal indestå for forpligtelser i dattervirksomheden (selskabet, som filialen indgår i). Denne betingelse er præciseret, idet det er tydeliggjort, at garantien omfatter alle eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, der opstår, indtil der er indsendt og offentliggjort en årsrapport for den udenlandske (datter)virksomhed, som filialen indgår i. Selv om den udenlandske dattervirksomhed indsender en årsrapport, vil modervirksomheden fortsat hæfte for forpligtelser opstået inden årsrapporten blev offentliggjort. Denne hæftelse ophører først, når forpligtelserne er indfriet.

Bilag 1

De væsentligste ændringer i et overblik

Nedenfor er de væsentligste ændringer opsummeret med angivelse af, hvilke regnskabsklasser ændringerne vedrører.

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
Ændringer til årsregnskabsloven					
Indregning og måling		ÅRL			
Lovens grundlæggende princip om " neutralitet " er præciseret, således at forsigtighed tydeligere fremgår af definitionen.	§ 13	✓	✓	✓	✓
Der er iflg. lovbemærkningerne alene tale om præcisering, som i praksis ikke forventes at ændre på indregning og måling.					
Anvendt regnskabspraksis kan fremover præsenteres som en del af de relevante noter på en systematisk og konsekvent måde.	§ 17	✓	✓	✓	✓
Muligheden for at præsentere egenkapitalopgørelsen som en note i regnskabsklasse B er ophævet.	§ 17	✓			
Leasede aktiver kan indregnes efter hidtidig praksis, jf. IAS 17, hvorefter finansielt leasede aktiver indregnes i balancen, eller efter den nye IFRS 16, hvor alle leasede aktiver som udgangspunkt indregnes i balancen. Virksomheden kan vælge ikke at indregne aktiver med lav værdi og kortfristede leasingkontrakter	§ 33 § 83a	✓	✓	✓	✓
Virksomheder i regnskabsklasse B kan fortsat helt undlade at indregne leasede aktiver i balancen, hvis de vælger fortsat at anvende IAS 17 til fortolkning af loven.					
Det er præciseret, at hvis virksomheden undlader at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, så kan de tilhørende forpligtelser heller ikke indregnes.					
Muligheden for at præsentere ikke-indbetalt virksomhedskapital netto er ophævet. Brutto præsentationen skal således anvendes ved delvis indbetaling af selskabskapitalen. Det betyder, at ikke indbetalt selskabskapital (og eventuel overkurs) skal præsenteres som et tilgodehavende, og et tilsvarende beløb skal bindes på "Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs".	§ 35b	✓	✓	✓	✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
<p>Hvis en salgspris ikke umiddelbart kan konstateres for et aktiv eller en forpligtelse, der måles til dagsværdi, kan måling efter dagsværdihierarkiet (niveau 2) ske ud fra salgsværdier på aktivets eller forpligtelsens enkelte bestanddele.</p> <p>I bestemmelsen er tilføjet, at dagsværdien i niveau 2 også kan ske ud fra markedets salgsværdier på lignende aktiver eller forpligtelser.</p> <p>Af lovbemærkningerne fremgår, at denne mulighed også findes i IFRS 13, og det vurderes, at fremgangsmåden allerede anvendes i praksis.</p>	§ 37	✓	✓	✓	✓
<p>Bestemmelsen, der giver mulighed for at måle finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf til dagsværdi, når de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der måles til dagsværdi, er udvidet.</p> <p>Fremadrettet er ikke-finansielle aktiver og forpligtelser omfattet af bestemmelsen, hvilket betyder, at når en virksomhed fx sikrer værdien af sin varebeholdning, kan varebeholdningen måles til dagsværdi, når sikringen af varebeholdningen sker med et finansielt instrument, som efter § 37 ligeledes skal måles til dagsværdi.</p> <p>Ændringen betyder også, at der kan sikres bestanddele af et ikke-finansielt aktiv. Fx kan et varelager sikres i forhold til udsving i valutakurser, sådan at det alene er valutakurselementet af varelageret, som reguleres til dagsværdi.</p>	§ 37a § 49	✓	✓	✓	✓
<p>Valutakursomregning af udenlandske enheder skal fremover indregnes i en ny dagsværdireserve (jf. nedenfor § 49, stk. 3) under egenkapitalen. Dagsværdireserven skal opløses, når de indregnede beløb realiseres eller tilbageføres.</p> <p>Når de indregnede beløb realiseres, indregnes gevinst henholdsvis tab i resultatopgørelsen. Der er vedtaget en særlig overgangsordning, så indregning i dagsværdireserven kan udskydes til regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere.</p> <p>Ovenstående indregning i dagsværdireserven gælder tillige monetære poster, som er en del af en virksomheds nettoinvestering i en udenlandsk enhed, typisk et langfristet tilgodehavende (jf. definitionen i IAS 21, afsnit 15).</p> <p>Dagsværdireserven er en fri reserve, som bl.a. kan anvendes til udbytteudlodning.</p>	§ 39 § 49	✓	✓	✓	✓
<p>Kapitalinteresser (se definition heraf nedenfor) kan indregnes og måles til indre værdi efter samme bestemmelser, som gælder for associerede virksomheder.</p>	§ 43a	✓	✓	✓	✓
<p>Eliminering af interne avancer kan i særlige tilfælde undlades i forhold til kapitalinteresser og associerede virksomheder, hvis de nødvendige oplysninger ikke er kendte eller tilgængelige.</p>	§ 43a, stk. 3	✓	✓	✓	✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
<p>Kravet om at præsentere resultatandele, der hidrører fra datter henholdsvis associerede virksomheder, der måles til indre værdi, som særskilte poster i resultatopgørelsen, gælder fremadrettet også resultatandele fra kapitalinteresser.</p> <p>En virksomhed, der har kapitalandele i både dattervirksomheder, associerede virksomheder og kapitalinteresser, og som måler alle tre grupper til indre værdi, skal således præsentere resultatandele herfra i tre særskilte poster i resultatopgørelsen. Dette gælder, uanset at regnskabskemaerne kun indeholder to af posterne, hhv. "Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder" og "Indtægter af kapitalinteresser".</p>	§ 49, stk. 1, nr. 1	✓	✓	✓	✓
<p>Det er præciseret, at indregning af finansielle instrumenter efter bestemmelserne om regnskabsmæssig sikring kan tilvælges for hvert enkelt instrument.</p> <p>Efter de hidtil gældende regler skal regnskabsmæssig sikring vælges pr. transaktionstype, fx anvendelse af bestemmelserne for valutaafdækning men fravalg af bestemmelserne for renteafdækning.</p>	§ 49, stk. 2, nr. 3	✓	✓	✓	✓
<p>Dagsværdiregulering af pengestrømssikring skal fremover indregnes i en dagsværdireserve under egenkapitalen. Reserven er en nettoreserve, og kan derfor blive negativ.</p> <p>Dagsværdireserven skal opløses, når de indregnede beløb realiseres eller tilbageføres. Opløsning af dagsværdireserven skal ske ved indregning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • I resultatopgørelsen, når sikringen vedrører finansielle aktiver eller forpligtelser • I resultatopgørelsen, enten i takt med at en ikke-finansiell post realiseres eller ved indregning i kostprisen for en ikke-finansiell post (basisjustering), når sikringen vedrører ikke-finansielle aktiver eller forpligtelser. Den valgte metode er et valg af anvendt regnskabspraksis, som skal anvendes konsekvent for alle lignende transaktioner. <p>Der er vedtaget en særlig overgangsordning, så indregning i dagsværdireserven kan udskydes til regnskabsår, der begynder den 1. januar 2020 eller senere.</p> <p>Dagsværdireserven er en fri reserve, som bl.a. kan anvendes til udbytteudlodning.</p>	§ 49, stk. 3	✓	✓	✓	✓
<p>Henviingen til brug af produktionsmetoden er udgået. Efter bestemmelsens nye ordlyd kan virksomheder i regnskabsklasse C og D ikke undlade at indregne indtægter i takt med at de indtjenes, jf. undtagelsen for regnskabsklasse B i § 49.</p> <p>Ændringen sikrer, at virksomhederne (uanset regnskabsklasse) kan vælge at anvende IFRS 15 i stedet for at anvende IAS 11 og 18 til udfyldelse af lovens rammer.</p>	§ 83b			✓	✓
Noter					
Der skal medtages en oversigt, som viser bevægelserne i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret.	§ 55a	✓	✓	✓	✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
<p>Mikrovirksomheder skal beskrive indregning og måling af den skattemæssige effekt af opskrivninger af anlægsaktiver, der ikke måles til dagsværdi efter §§ 37-38.</p> <p>For øvrige virksomheder følger kravet af § 53 om beskrivelse af anvendt regnskabspraksis.</p>	§ 58	✓			
<p>For hver kategori af aktiver eller forpligtelser, som måles til dagsværdi jf. §§ 37-38, skal oplyses om:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dagsværdien ultimo regnskabsåret, • ændringer af dagsværdien indregnet i resultatopgørelsen og • ændringer, der er indregnet i dagsværdireserven under egenkapitalen. <p>Efter den gældende bestemmelse skal oplyses om centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregning af dagsværdien jf. §§ 37 og 38. Oplysningerne kan gives samlet for en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen ikke afviger væsentligt indbyrdes.</p> <p>Det er præciseret, at muligheden for at give oplysninger samlet også gælder for forpligtelser.</p>	§ 58a, stk. 1	✓	✓	✓	✓
<p>Oplysningskravet om renter, der er aktiveret i kostprisen ved opførelse af anlægsaktiver, ændres, så det alene er de i året aktive-rede renter, der skal oplyses, og ikke de akkumulerede renter fra tidligere år.</p>	§ 59	✓	✓	✓	✓
<p>ÅRL § 88 stiller krav om en anlægsnote for hver post under anlægsaktiver. Efter stk. 2 finder bestemmelsen med de fornødne tilpasninger anvendelse for hver post under anlægsaktiver, der måles til dagsværdi jf. § 38.</p> <p>Stk. 2 er ændret, så der også henvises til aktiver der måles til dagsværdi efter §§ 37-37a eller til indre værdi efter § 43a.</p>	§ 88, stk. 2		✓	✓	✓
<p>Muligheden for at præsentere poster som ekstraordinære i resultatopgørelsen udgik i forbindelse med ændringen af ÅRL i 2015. Som følge heraf er begrebet "ordinære drift" ændret til "primære drift" i bestemmelsen om at oplyse om nettoomsætningen fordelt på segmenter.</p> <p>Endvidere er "ordinær" udgået af nøgletalskravet i § 101, stk. 1 ("resultat af ordinær primær drift"), så betegnelsen fremover er "resultat af primær drift".</p>	§ 96 §101		✓	✓	✓
<p>I kravet om at oplyse om hjemsted, ejerandel og resultat mv. for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed, og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar, er "kapitalinteresser" tilføjet.</p> <p>Ændringen er en konsekvensændring som følge af den nye definition på "kapitalinteresser".</p>	§ 97a		✓	✓	✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
Ledelsesberetning					
Bestemmelserne om ledelsesberetningen har hidtil indeholdt et krav om, at virksomheden skulle beskrive de særlige risici udover almindeligt forekommende risici inden for virksomhedens branche. Dette er erstattet af et krav om at oplyse om finansielle risici. Ledelsesberetningen skal fremover indeholde beskrivelse af virksomhedens mål/politikker for styring af finansielle risici , hvis det er væsentligt for vurderingen af regnskabet, herunder politik for regnskabsmæssig sikring af alle større grupper af forventede transaktioner, hvor der anvendes sikring, samt en beskrivelse af virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.	§ 99		✓	✓	✓
Kravet om at beskrive virksomhedens påvirkning af det eksterne miljø mv. finder fremover ikke anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 99a, og som har en politik for miljøforhold.	§ 99, stk. 3			✓	✓
Bestemmelsen om at oplyse om samfundsansvar er omskrevet, hvilket indebærer en ændring i bestemmelsens struktur, en række præciseringer, enkelte nye krav, herunder krav om redegørelse for ikke-finansielle risici, og en undtagelsesmulighed for så vidt angår visse oplysninger, hvis offentliggørelse kan volde betydelig skade for virksomheden. De nye præciseringer mv. skal sikre konsistens i bestemmelsen og en mere hensigtsmæssig implementering af direktivets krav.	§ 99a			✓	✓
Bestemmelsen om rapportering om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn er omskrevet for at gøre bestemmelsen mere enkel og overskuelig. Fx henvises ikke længere til § 99a.	§ 99b			✓	✓
En dattervirksomhed kan undlade at redegøre for samfundsansvar jf. § 99a og om det underrepræsenterede køn jf. § 99b, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene. En dattervirksomhed, der anvender en af disse undtagelser, skal fremover oplyse herom, herunder hvilken modervirksomhed, der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.	§ 99a, stk. 7 § 99b, stk. 6			✓	✓
Børsnoterede virksomheder, der overskrider størrelsesgrænser svarende til regnskabsklasse C (stor), og statslige aktieselskaber skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed . Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår fx alder, køn, eller uddannelses- og erhvervmæssig baggrund. Af lovbemærkningerne fremgår, at mangfoldighed også kan omfatte andre aspekter fx geografisk herkomst, international erfaring, ekspertise inden for relevante bæredygtighedsspørgsmål, medarbejderrepræsentation eller andre aspekter, fx socioøkonomisk baggrund. Hvis virksomheden ikke har en politik for mangfoldighed, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.	§ 107d				✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
Koncerner					
Virksomheder, der kan holdes ude af konsolideringen jf. § 114, stk. 2, skal fremover ikke indgå ved opgørelse af størrelsen for små koncerner , som kan undlade at aflægge koncernregnskab. De ikke-konsoliderede virksomheder kan fortsat påvirke koncernregnskabspligten, idet de fortsat skal indgå i moderselskabets balancesum. Endvidere kan transaktioner med ikke-konsoliderede dattervirksomheder ikke elimineres ved opgørelse af, om koncernen overskrider størrelsesgrænserne.	§ 110	✓			
Det er præciseret, at en modervirksomhed kan undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis modervirksomheden kun har dattervirksomheder, som er uvæsentlige både individuelt og samlet set.	§ 111		✓	✓	✓
Betingelserne for, at en modervirksomhed kan undlade at udarbejde koncernregnskab, er lempet, idet der fremover alene er krav om, at der udarbejdes konsolideret ledelsesberetning i det overliggende koncernregnskab, hvis den pågældende modervirksomheds hjemland stiller krav herom.	§ 112		✓	✓	✓
Som følge af den nye definition af "kapitalinteresser" er "associerede virksomheder" ændret til "kapitalinteresser" i bestemmelsen om at præsentere kapitalandele i, tilgodehavender hos eller gæld til ikke-konsoliderede datter- henholdsvis associerede virksomheder, som særskilte poster i koncernregnskabets balance.	§ 118, stk. 2	✓	✓	✓	✓
Fremover kan kravet om, at dattervirksomheder skal indgå i koncernregnskabet efter samme metoder for indregning og måling , som anvendes i modervirksomhedens årsregnskab, fraviges i særlige tilfælde. Alle aktiver og forpligtelser skal fortsat indregnes og måles efter metoder, der er tilladt i årsregnskabsloven. Bestemmelsen forventes kun anvendt meget sjældent, og der skal oplyses herom, jf. en ændring til § 125 (se nedenfor).	§ 119	✓	✓	✓	✓
Det er præciseret, at det er en betingelse for anvendelse af sammenlægningsmetoden , at virksomhederne er underlagt den samme bestemmende interesses indflydelse både før og efter virksomhedssammenslutningen, og at denne parts bestemmende indflydelse ikke er midlertidig.	§ 121	✓	✓	✓	✓
I bestemmelsen om pro-rata konsolidering af fælleslede virksomheder er indsat en henvisning til § 114, således at fælleslede virksomheder kan udeholdes af konsolideringen, hvis de opfylder kravene i § 114, stk. 2 (fx hvis vedvarende hindringer begrænser modervirksomhedens mulighed for at udøve sine rettigheder eller hvis de nødvendige oplysninger ikke kan indhentes).	§ 124	✓	✓	✓	✓
I bestemmelsen om at redegøre for anvendelse af andre metoder til indregning og måling i koncernregnskabet end dem, der anvendes i modervirksomhedens årsregnskab, henvises til den nye bestemmelse i § 119, jf. ovenfor. Anvendelse af andre metoder skal begrundes konkret og fyldestgørende.	§ 125	✓	✓	✓	✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
I koncernregnskabet skal fremover oplyses om den del af årets renteomkostninger , der indregnes som en del af kostprisen for aktiver jf. § 59.	§ 126, stk. 1 nr. 5	✓	✓	✓	✓
Det er præciseret, at oplysninger om nærtstående parter i koncernregnskabet kan afgrænses til alene at omfatte transaktioner, som ikke er gennemført på normale markedsvilkår .	§ 126, stk. 1 nr. 10		✓	✓	✓
I kravet om at oplyse om navn, hjemsted, ejerandel, resultat mv. for hver datter- og associeret virksomhed samt pro-rata konsoliderede virksomheder tilføjes et krav om at give tilsvarende oplysninger for hver kapitalinteresse , der ikke opfylder definition af en associeret virksomhed. Oplysning om resultat og egenkapital kan undlades, hvis den pågældende kapitalinteresse ikke har offentliggjort en årsrapport. Endvidere er tilføjet et krav om at oplyse om navn, hjemsted og retsform for hvert interessentskab og kommanditselskab, hvori en af de konsoliderede virksomheder er interessant eller komplementar. Et tilsvarende krav gælder moderselskabsregnskabet for virksomheder i regnskabsklasse C og D.	§ 127	✓	✓	✓	✓
I kravet til koncernens ledelsesberetning er henvisningen til ÅRL § 107b om redegørelse for virksomhedsledelse ændret, således at der skal gives tilsvarende oplysninger som i moderselskabsregnskabet. Endvidere indsættes en henvisning til kravet om at oplyse om mangfoldighed, jf. § 107d (jf. ovenfor). Da modervirksomhedens ledelse og koncernens ledelse er den samme, vil oplysningerne i ledelsesberetningen være ens og vil kunne gives samlet jf. § 128, stk. 5.	§128				✓
Det er præciseret, at hvis en modervirksomhed har valgt ikke at rapportere om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn samlet for koncernen, så er der ikke et rapporteringskrav for koncernen. De enkelte koncernvirksomheder, som individuelt er omfattet af rapporteringskravet i § 99b, skal hver især opfylde rapporteringskravet i deres egen årsrapport.	§ 128, stk. 2			✓	✓
Det er præciseret, at modervirksomheder, der har en dattervirksomhed af interesse for offentligheden, som defineret i § 109, stk. 2, nr. 1-3 (dattervirksomhed er børsnoteret, et kreditinstitut eller et pengeinstitut), er omfattet af kravet om at udarbejde en beretning om betalinger til offentlige myndigheder på koncernniveau hvis modervirksomheden selv eller dattervirksomheden har aktiviteter inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove.	§ 128a				✓

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
Andre ændringer					
<p>Definitionen af associeret virksomhed er ændret, idet "kapitalandele" er ændret til "kapitalinteresser".</p> <p>Ejervirksomheden skal således besidde "kapitalinteresser" i den underliggende virksomhed (typisk mindst 20 % ejerskab) og have betydelig indflydelse (typisk mindst 20 % af stemmerettighederne), for at der er tale om en associeret virksomhed.</p>	Bilag 1, B	✓	✓	✓	✓
<p>Kapitalinteresse defineres som ret over egenkapital i en anden virksomhed, når formålet med besiddelsen er at fremme virksomhedens egne aktiviteter gennem en varig tilknytning til den anden virksomhed.</p> <p>Ret over egenkapital i en anden virksomhed formodes at være en kapitalinteresse, når rettigheden udgør mindst 20 % af egenkapitalen i den anden virksomhed.</p>	Bilag 1, B	✓	✓	✓	✓
<p>I definitionen på nettoomsætning er "der henhører under selskabets ordinære aktiviteter" udgået. Ændringen er sket som følge af, at regnskabsposten "ekstraordinære indtægter" udgik i forbindelse med lovændringen i 2015. I lovbemærkningerne præciseres, at nettoomsætning som hidtil skal stamme fra selskabets primære og tilbagevendende aktiviteter, og at salg af fx et anlægsaktiv som udgangspunkt hverken kan eller skal indregnes i nettoomsætning.</p> <p>Nettoomsætning er efter ændringen defineret således: "Salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v. med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet."</p>	Bilag 1, C13	✓	✓	✓	✓
<p>For at tilpasse skemaerne til direktiverne er "associerede virksomheder" ændret til "kapitalinteresser" alle steder i skemaerne for balance og resultatopgørelse.</p> <p>Hvis virksomheden har begge kategorier, kan regnskabsposten opdeles i "kapitalinteresser" og "associerede virksomheder".</p> <p>Hvis virksomheden kun har én kategori, fx associerede virksomheder, skal benævnelsen "kapitalinteresser" anvendes.</p>	Bilag 2	✓	✓	✓	✓
<p>I bestemmelsen om holdingvirksomheders mulighed for at fravælge revision er "kapitalandele" ændret "kapitalinteresser".</p> <p>Endvidere er det præciseret, at der skal være indflydelse på virksomhedens "driftsmæssige og finansielle ledelse" og ikke som efter den gældende formulering den "driftsmæssige eller finansielle ledelse".</p> <p>Bestemmelsen tilpasses hermed definitionen på associerede virksomheder.</p>	§ 135	✓			

		Gælder for klasse			
		B	C (m)	C (s)	D
<p>En filial af en udenlandsk virksomhed, hvor den udenlandske virksomhed i sig selv er dattervirksomhed af en overliggende modervirksomhed, kan indsende den overliggende modervirksomheds koncernregnskab i stedet for det udenlandske (datter)selskabsregnskab (det regnskab, filialen indgår i), hvis en række betingelser er opfyldt.</p> <p>Betingelsen om, at moderselskabet skal indestå for forpligtelser i dattervirksomheden (selskabet, som filialen indgår i) er præciseret, således at det tydeliggøres, at garantien omfatter alle eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, der opstår, indtil dattervirksomheden har indsendt en årsrapport.</p>	§ 144	✓	✓	✓	✓

16. januar 2019

Deloitte i Danmark

Deloitte leverer ydelser inden for revision, consulting, financial advisory, risikostyring, skat og dertil knyttede ydelser til både offentlige og private kunder i en lang række brancher. Deloitte betjener fire ud af fem virksomheder på listen over verdens største selskaber, Fortune Global 500®, gennem et globalt forbundet netværk af medlemsfirmaer i over 150 lande, som leverer kompetencer og viden i verdensklasse samt service af høj kvalitet til at håndtere kundernes mest komplekse forretningsmæssige udfordringer. Vil du vide mere om, hvordan Deloitte omkring 286.000 medarbejdere gør en forskel, der betyder noget, så besøg os på Facebook, LinkedIn eller Twitter.

Deloitte Touche Tohmatsu Limited

Deloitte er en betegnelse for en eller flere af Deloitte Touche Tohmatsu Limited, der er et britisk selskab med begrænset ansvar ("DTTL"), dets netværk af medlemsfirmaer og deres tilknyttede virksomheder. DTTL og alle dets medlemsfirmaer udgør separate og uafhængige juridiske enheder. DTTL (der også betegnes "Deloitte Global") leverer ikke selv ydelser til kunderne. Vi henviser til www.deloitte.dk/OmDeloitte for en udførlig beskrivelse af DTTL og dets medlemsfirmaer.

Denne publikation indeholder alene generelle oplysninger, og ingen i Deloitte Touche Tohmatsu Limited, dets medlemsfirmaer eller disses tilknyttede virksomheder (samlet benævnt Deloitte netværket) yder gennem denne meddelelse faglig rådgivning eller faglige ydelser. Du bør, inden du træffer beslutninger eller foretager handlinger, der kan påvirke din økonomi eller virksomhed, rådføre dig med en kompetent professionel rådgiver. Ingen enhed i Deloitte-netværket skal holdes ansvarlig for nogen form for skade eller tab, som personer, der gør brug af denne meddelelse, måtte pådrage sig.